

شاعر: سعید علیپور

آهنگساز: سعید علیپور

دکلمه سرود:

بعد از وداع جانسوز امام و اهل بیت و بلند شدن شیون و ناله زنان و دختران حرم امام سوار بر اسب شد و مانند شیر غضبناک به سوی دشمن تاخت با وجود اینکه قریب ۳۰ هزار نفر از دشمن با امام تشنه مشغول کارزار بودند امام با ذکر لا حول ولا قوه الا بالله العلی العظیم . دشمن رو مانند برگ های پاییزی به روی زمین می ریخت درست در لحظه ای که دشمن تصور می کرد امام مظلوم رو به محاصره خودش در آوروه و کسی نیست که از طرف خیمه گاه برای دفاع از امام پا به میدون بذاره کودک خردسالی از یتیمان امام مجتبی ظهور کرد و در حالیکه دستان عمه ی سادات رو رها کرده بود فریاد می زد به خدا قسم : عمویم را تنها نخواهم گذاشت

متن سرود:

امون از مصیبت های کربلا	همان از غم یتیم مجتبی
امون از نگاه تو یه قتله گاه	بی عمو صفا نداره خیمه ها
امون از ستاره ی دشت بلا	امون از ۹ ساله ی کرب و بلا
شده دیگه نوبت عبدالله	آخه سنگ دلبراست ثارالله
زینب دل خون شده سرگردون	یتیم لشکر او مده میدون
به خدا گشته عمه جان بر لب	توی دستاش دستای زینب
دیگه مردی نیست برای عمه	کاشکی برگرده طرف خیمه
امون از تیغ های تیز کربلا	امون از دست های از بدن جدا
امون از حکایت های نینوا	بچه های حرم کرب و بلا